

ærede Medlem ikke gik over til dem. Men den Garanti have vi ikke i dette Øjeblik. Det ærede Medlem har sagt, at han kunde tænke sig, at han for Fredens Skyld kunde gaa med dertil. Altsaa med Fornægtelse af sin sagkyndige Overbevisning, uden Tro paa denne Landbefæstnings Nytté, og maaske med den Overbevisning, som Kommissionen har fremsat gennem de ni Punkter, at den er til Ulykke og til Skade for Landet, blot for at faa Fred med Højre! Er da Fred med Højre en Livsbetingelse for Venstre? Det ser saadan ud. Jeg tror snarere, at Kamp med Højre er en Livsbetingelse for Venstre, for det Venstre, der vil vedblive at være Venstre.

Men ogsaa for Højre er denne Sag Politik, lige saavel som for Regeringen og Flertallets Ordfører. Højre taler saa meget om Sagkundskaben, men Højre respekterer aldeles ikke Sagkundskaben. Man behøver blot at slaa op i Forsvarskommissionens Betænkning, og man vil finde, at Marinens sagkyndige udtale sig meget beklagende overfor Højremindretallets Indstilling. Marinens sagkyndige sige Side 458 — det gælder baade Flertallets og Mindretallets Indstillinger, som paa dette Punkt ere enige: „Vi maa bestemt hævde, at en Styrke af 6 Kystforsvarsskibe i Farvandseskadren er nødvendig“. Der fortsættes: „Naar Farvandseskadren kun skal bestaa af 4 Skibe, vil det hele Forsvar let blive hemmet i saa høj Grad, at det ikke bliver respekteret“. Og der sluttés saa med: „Vi maa derfor meget beklage, at Flertallet“ — det gælder altsaa ogsaa Mindretallet — „ikke har kunnet følge os i dette vigtige Spørgsmaal“. Altsaa, Marinens sagkyndige forlange 6 Kystforsvarsskibe og sige, at faa de det ikke, hjælper det slet ikke, at de faa 4, saa kunne de lige saa godt undvære dem. Nu hørte jeg ganske vist, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) fremsatte et stille, beskedent Ønske om at komme til 6 Kystforsvarsskibe eller i hvert Tilfælde 5. Men 5 er ikke tilstrækkeligt, de sagkyndige sige 6. Ellers hjælper det ikke. Men efter hele Sammenhængen, hvori dette Ønske fremkom, viste det sig, at det var et rent platonisk Ønske fra det ærede Medlem. Han lagde ikke mindste Kraft ind i dette Krav.

Ligesom Højres Medlemmer i Kommissionen ganske have tilsidesat Marinens sagkyndige paa dette Omraade, have de gjort det ogsaa overfor Hærens sagkyndige. Højre i Forsvarskommissionen indstillede General Kühnells Plan i det væsentlige fra

1903. Men i de mange Aar, Kommissionen sad og ventede paa et belejligt Afslutningstidspunkt, voksede de militære Krav, og Forholdene forandrede sig, og General Kühnel reviderede saa sin Plan, men Højre vilde ikke gaa ind paa denne reviderede Plan, der medførte meget betydelige Udgifter. Derfor sige Hærens sagkyndige mod det første Mindretalsforslag — det er mod Højres Forslag: „Det maa beklages, at Gruppen paa Grund af det reviderede Forslags sene Fremkomst og den efter det krævede ret betydelige Udgiftsforøgelse har ment at burde blive staaende ved Forslaget af 1903“. Altsaa, det ærede Medlem fra Frederiksværks (Parkov) Meningsfæller i Forsvarskommissionen blive med Sindsro staaende paa et, efter de sagkyndiges Mening, ganske forældet Forslag, ikke blot fordi Revisionen er kommen for sent, men ogsaa paa Grund af den ret betydelige Udgiftsforøgelse, som Revisionen medførte. Saaledes er Højres Forhold til Sagkundskaben!

Hvorledes gik det nu med det ærede Medlem fra Frederiksværks (Parkov) Holdning overfor de nye militære Forslag, som ere fremsatte af Regeringen — det var jo en glad Tilslutning med nogle smaa, mest platoniske, Reservationer —, man maatte tale med de sagkyndige o. s. v., men i det store og hele var det en jublende Tilslutning. Jeg spørger mig selv: Hvor er Højres Standpunkt blevet af? Thi Regeringens Forslag er ganske vist et konservativt og militaristisk Forslag, men det er ikke i Enkelthederne Højres Forslag, heller ikke de sagkyndiges Forslag i Forsvarskommissionen. Højre i Forsvarskommissionen stillede jo andre Forslag. Men da jeg hørte det ærede Medlems Tale, blev jeg ganske forbavset over, hvor f. Eks. Fæstningsanlægget paa Mors var blevet af og Limfjordsbatterierne. Disse vigtige Forsvarsforanstaltninger indstiller Højremindretallet i Forsvarskommissionen, men Højres Ordfører her i Salen nævner dem ikke med et Ord. Saa snart en Venstre-regering foreslaar en Landbefæstning eller noget, som Højre i alt Fald med god Samvittighed kan kalde en Landbefæstning, bliver Højre saa begejstret, at det glemmer sine egne Forsvarsforanstaltninger, som de have foreslaaet i Samraad med de sagkyndige. Fortet deroppe paa Mors og Limfjordsbatterierne ere vel ikke bleve mindre nødvendige, fordi der nu anlægges nogle Værker fra Vedbæk ned til Store Vejleaa? Hvor ere disse Forter bleve af? Jeg synes, det er en meget letsindig